

[Himmelstrup.]

af den udvikling, som vil komme. Det vil vi jo få at se, når vi får forelagt nationalbudgettet for 1951.

Disse dårlige udsigter efter budgettets beregninger gav altså den højtærede koordinationsminister anledning til forleden dag, da han forelagde nationalbudgettet for pressen — og vist også i den tale, den højtærede minister holdt om aftenen i radioen, og som jeg desværre ikke havde den fornøjelse at høre — at tegne et overmåde mørkt billede af fremtiden. Jeg synes, at det er helt urimeligt, og det er også meget dristigt på et i virkeligheden så løst grundlag som det, der foreligger her, at ville drage de konsekvenser med hensyn til den politik, der skal føres, som den højtærede koordinationsminister hr. V. Buhl har draget. Vi fra vor side kan i hvert tilfælde ikke gå med til, at man nu skulle standse liberaliseringen på det grundlag, der her er givet, og med den begrundelse, som den højtærede koordinationsminister har angivet. Vi må fra vor side stadig være af den opfattelse, at det er ønskeligt og nødvendigt at fortsætte liberaliseringen ved stadig overførelse til frilisten af varer, som endnu står på den bundne liste, også af færdigvarer, som nu falder ind under den kategori, der hedder forarbejdede varer, og som naturligvis ved behændig fortolkningsskunst også kan tolkes som omfattende en hel del halvfabrikata. Det er også det, der er sket, efter hvad der er meddelt mig, med hensyn til de forhandlinger om overførelse på friliste, der er ført i vareforsyningsudvalget. Det er nødvendigt og ønskeligt, at denne liberalisering fortsættes, fordi det er den eneste måde, hvorpå der kan skabes konkurrence i erhvervslivet, og det er jo en erfaringssag ikke alene for vor generation, men også for tidligere generationer, at konkurrence er det eneste, der kan fremtvinge normale prisforhold. Konkurrence er saften og kraften i enhver økonomisk virksomhed, og den skal man vogte sig meget stærkt for at stænge ude, således som vi faktisk har gjort her i landet i de sidste 20 år.

Jeg vil også gerne minde om, at da vi, vistnok i december, her i rigsdagen enedes om en vareforsyningslov, var i hvert fald vor forudsætning den, at de igangværende liberaliseringsbestrebelse ikke skulle standse; der skulle foregå visse undersøgelser netop i vareforsyningsudvalget for at blive klar over, hvor langt man af konkurrence-mæssige hensyn kunne fortsætte denne liberalisering.

Jeg mener, at det standpunkt, de højtærede ministre i den henseende har indtaget, er urigtigt, og vi må i hvert fald bestemt kræve, at regeringen ikke, uden at rigsdagen har givet sin tilslutning dertil, foretager noget, der har til formål at ændre den liberaliseringspolitik, som hidtil har været ført her i landet. Den højtærede finansminister har i og for sig indrømmet dette den 29. marts ved behandlingen af forslaget om indkomst- og formueskatten. Den højtærede finansminister udtalte da, sp. 3204 — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Jeg vil gerne forvare mig imod, at diskussionen nu kommer til at foregå på et urigtigt grundlag. Der var i mine udtalelser ikke tale om, at regeringen vil foretage sig denne eller hin aktive handling med hensyn til liberalisering udenom rigsdagen — det vil jeg gerne forvare mig imod.“

Jeg tvivler ikke om, at den højtærede finansminister vil bekræfte denne udtalelse, men spørgsmålet er jo, hvor omfattende man skal fortolke dette, hvad „regeringen vil foretage sig“. Det forekommer mig rigtigt nok, at den fornuftige og naturlige fortolkning af dette også må omfatte, at den højtærede handelsminister f. eks. ikke vil instruere vore forhandlere i Paris om at søge dette eller hint gennemført, skabe denne eller hin stemning hos Marshallorganisationens afgørende personligheder for denne eller hin politik, som nu måtte være den højtærede regerings, men som han ikke kan være sikker på at vinde tilslutning til her i rigsdagen.

Ad administrativ vej kan der jo gøres ganske overordentlig meget i den henseende, og det forekommer mig, at den højtærede ministers udtalelser kan forstås på den måde, at de også gælder de rent administrative instruktioner, som ministeren giver sine repræsentanter ved de forhandlinger, der nu føres, om, i hvilket omfang og på hvilke områder der for Danmarks vedkommende kan gøres forandringer med hensyn til de beslutninger, som Marshallorganisationen i Paris har tilkendegivet at den ønsker gennemført for at fremme liberaliseringen. Dette kan den højtærede minister ikke tillade sig; medmindre han har forhandlet med rigsdagen og dens organer om sådanne instruktioner. Om dette organ skal være det udenrigspolitiske nævn, eller om det skal være det vareforsyningsudvalg, som består i henhold til vareforsyningsloven, skal jeg ganske lade stå hen, når blot den højtærede